

07-06-2025 † Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Θεοδότου Ἀγκύρας.

† Ψυχοςάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς.
Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος
κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμός ριγ' (103ος).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Λβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Λπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Λναβαίνουνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὅς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [**καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησης**]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Ο**ὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπικηρά στ'.

Ψαλμὸς ρμ' (140)

ᾠδὴ ἁχολὴ Πα

Κυ ρι ι ι ε ε κε ε κρα α ζα α
α προς σε ει σα α ακου ου σον μου
ει σα κου σο ο ον μου Κυ υ ρι ι ι ε
Κυ ρι ε ε κε κρα α ζα προς σε ει σα α α
κου ου σο ον μου προ σχες τη φω νη η η
η τη ης δε η η σε ε ω ω ω ως μου εν
τω κε κρα γεναι αι με προς σε ει σα κου
σον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε
Κα τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ

χη η μου ^Δ ως θυ μι ι α μα α ε νω
ω ω πι ο ο ο ον σου ^Κ ε επαρ σι ις των
χει ρω ωων μου θυ ^Π σι α ε ε ε ε σπεε ε
ρι νη ^Δ ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ ρι
ι ι ι ε

Ἑτέρα σύντομα.

Ἦχος Πα

^Π ^χ ^π Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα ακου
σον μου ^π ει σα κου σον μου Κυ ρι ε ^π Κυ ρι
ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα ακου σον μου ^π
προσ χες τη φω νη της δε η σε ως μου ^π εν τω
κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου Κυ

υ ρι ι ε

υ ρι ι ε

Π

Κα τευ θυν θη τω η προ ο σευ χη μου ως

θυ μι α μα ε νω πι ον σου ε ε παρ σις

των χει ρων μου θυ σι ι α ε σπε ρι νη ει σα

κου σον μου Κυ ρι ε

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι

μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη

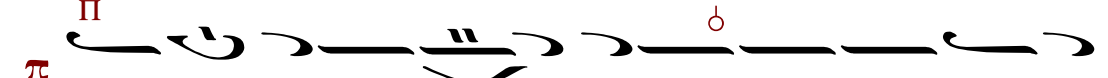
μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα

σεις εν α μαρ τι αις

Cυν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α
νο μι αν και ου μη συνδυ α σω με τα των εκλε
κτων αυ των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και
ε λε γξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα
να α τω την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε
χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η
δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της

γης δι ε σκορπισθη τα ο στα αυ των πα ρα
τον Α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι
ο φθαλμοι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα

νε ληστην ψυ χην μου

Φυ λα ζον με α πο πα γι δος ης συ νε στη
σαν το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα

ζο με νωντην α νο μι αν

Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μα ρ τω λοι κα τα μο να σει μι ε γω ω

ε ως αν πα ρε ελ θω

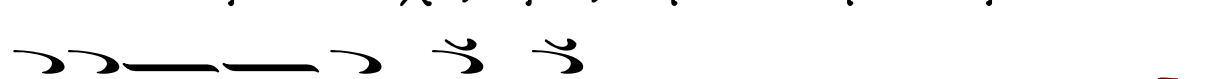
Π
π Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ζα
φω νη μου προς Κυ ριον ε δε η θην π
Π
π Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε
η σιν μου Δι την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του
α παγ γε λω Δ
Π
Δ Εν τω εκ λει πει ει ν ε ζ ε μου το πνευ μα
μου και συ ε ε γνω στας τρι βους μου π
Π
π Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην
ε κρυ ψαν πα γι δα μοι π
Π
π Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε
πε βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με π

π **Α** πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

εστινο εκ ζη τωων την ψυ χηην μου π

κ **Ε** κε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ

ει η ελπις μου με ρις μου ει εν γη ζων των π

π **Π**ρο ο σχεις προς την δε η σιν μου ο τι

ε τα πει νω θην σφοδρα π

π **Ρ**υσαι με εκ των κα τα δι ω κον

των με ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ πε ρε

με Δ

Δ **Ε** ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην

μου Δ του ε ζο μο λο γη σα σθαι αι τω ο

νο ματισου π

Π
ε με υ πο με νου σι δι και οι Δ

ε ως ου αν τα ποδωσ μοι π

Π
ε κ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε ει σα ακου σον της φω νησ μου π

Π
ε νη θη τω τα ω τας ου προ σε χον

τα εις την φω νη ην της δε η σε ω ως μου π

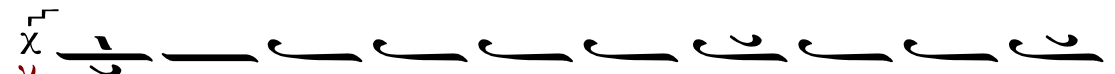
Γ
 6. **Ε**νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 πε μει να σε Κυ ρι ε **Δ** υ πε μει νεν
 η ψυ χη μου εις τον λο γον σου **Δ** ηλ πι
 σεν η ψυ χη μου επι τον Κυ ρι ον **Δ**

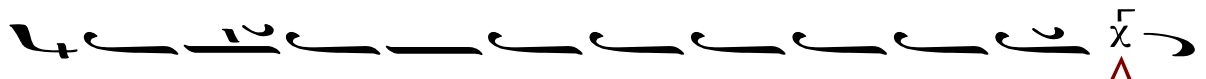
Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σὲ Χριστέ, πολλὰς
 βασάνους ὑπέμειναν, πρεσβείαις Κύριε, καὶ
 εὐχαῖς αὐτῶν, πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον.

Δ **Ο**ι μαρ τυ ρη σαν τες δι α σε Χρι στε
 πολ λας βα σα α νους υ πεμειναν **6** πρεσβει
 αις Κυ ρι ε και ευ χαις αυ των παν τας η μα ας
 δι α φυ λα α ζο ον **6**

6. **Α**πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι
 νυ κτος **Δ** α πο φυ λα κης πρω ι ας **Δ** ελ

Τῶν Κεκοιμημένων. Ὁ ἐν Ἑδέμ Παράδεισος. Ἦχος λ̣α̣ Νη

 Ὁ τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε

 λε ος Ἀ και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις Ἀ

 και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ Ἀ εκ

 πα σων των α νο μι ων α αυ του

Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν, ἀπάντων
 κατ' ὄνομα, μετὰ πίστεως ζησάντων εὐσεβῶς,
 μνήμην τελοῦντες οἱ πιστοί, τὸν Σωτῆρα καὶ
 Κύριον, ἀνυμνήσωμεν, αἰτοῦντες ἐκτενῶς,
 τούτους ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ἀπολογίαν ἀγαθήν,
 δοῦναι αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ πᾶσαν κρίνοντι
 τὴν γῆν, τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ παραστάσεως
 τυχόντας ἐν χαρᾷ, ἐν μερίδι Δικαίων, καὶ ἐν
 Ἀγίων κλήρῳ φωτεινῷ, καὶ ἀξίους γενέσθαι, τῆς
 οὐρανίου βασιλείας αὐτοῦ.

 Ἀ Των απ αι ω νος ση με ρον νε κρων α

 παν των κατ ο νο μα ἔ με τα πι στε ως ζη

σαν των ευσεβως ^νδμνη η μηντελουν τες οι
 πι στοι τον Σω τη ρα και Κυ ρι ον α νυ μνη
 σω μεν αι τουν τες εκ τε νως ^νδ του τους εν ω ω
 ρα της κρι σε ως α πο λο γι αν α γα
 θην ^Δδου ναι αυ τω τω Θε ω ημων τω πασαν
 κρι νον τι την γην ^νδ της δε ζι ας αυ του ου
 πα ρα στα σε ως τυ χον τας εν χα ρα ^Δεν
 με ρι δι ι δι και αι αιων ^νδ και εν α γι
 ων κλη ρω φω τει νω ^Δκαι α ζι ους γε νε
 σθαι της ου ρα νι ου βασι λειας αυ του ^νδ
^χ^νδ ^ΔΑι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα

ε θνη ^Δ ε παι νε σα τε αυ τον παντες οι
 λα οι ^ν ^Δ

Ὁ τῷ οἰκείῳ αἵματι Σωτήρ, βροτοὺς ἐκπριάμενος, καὶ θανάτῳ σου, θανάτου τοῦ πικροῦ, ἐκλυτρωσάμενος ἡμᾶς, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, παρασχὼν τῇ ἀναστάσει σου ἡμῖν, πάντας ἀνάπαυσον Κύριε, τοὺς κοιμηθέντας εὐσεβῶς, ἢ ἐν ἐρήμοις, ἢ πόλεσιν, ἢ ἐν θαλάσῃ, ἢ ἐν γῇ, ἢ ἐν παντὶ τόπῳ, βασιλεῖς τε, ἱερεῖς, ἀρχιερεῖς, μοναστὰς καὶ μιγάδας, ἐν ἡλικίᾳ πάσῃ παγγενεῖ, καὶ ἀξιώσον τούτους, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

^ν ^Δ ⁰ τω οι κει ω αι μα τι Σω τηρ
 βρο τους εκ πρι α με νος ⁶ ^λ και θα να τω σου
 θα να του του πικρου ε κλυ τρω σα με νος η
 μας ^Δ και ζω η ην την αι ω νιον πα ρα σχων

τη Αναστασει σου ημιν ^ν παντας α να α παυ
 σον Κυ ρι ετους κοι μη θεν τας ευ σε βως ^Δ
 η εν ε ρη μοις η πο λε σιν ⁶ η εν θα λας
 ση η εν γη ^ν η εν παν τι το ^Γ ο πω βα
 σι λεις τε ι ε ρεις αρ χι ε ρεις ^Δ μο να
 στας και αι μι γα α α δας ^ν εν η λι κι α
 πα ση παγ γε νει ^Δ και α ζι ω σον του
 τους της ου ρα νι ου βασι λει ει α ας σου ^ν
^χ ^ν ^Δ ^χ ^Δ
 0 τι ε κρα ται ω θη το ε λε
 ος αυ του εφ η μας ^Δ και η α λη θει
 α του Κυ ρι ου ^Δ με νει εις τον αι ω ω

ω να

ω να

ν
Δ

Τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Χριστέ, οὐκέτι ὁ θάνατος, κυριεύει τῶν θανόντων εὐσεβῶς· διὸ αἰτοῦμεν ἐκτενῶς, τοὺς σοὺς δούλους ἀνάπαυσον, ἐν αὐλαῖς σου, καὶ ἐν κόλποις Ἀβραάμ, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ μέχρι σήμερον, λατρεύσαντάς σοι καθαρῶς, πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, φίλους ὁμοῦ καὶ συγγενεῖς, ἅπαντα ἄνθρωπον, τὰ τοῦ βίου λειτουργήσαντα πιστῶς, καὶ πρὸς σὲ μεταστάντα, πολυειδῶς, καὶ πολυτρόπως ὁ Θεός, καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

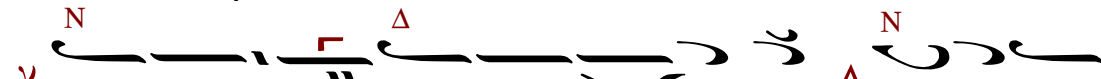
ν
Δ **Τ**η εκ νε κρων ε γερ σει σου Χρι στε
ου κε τι ο θνα να τος 6 κυ ρι ευ ει των θνα
νον των ευ σε βως ν Δ δι ο αι του μεν εκ τε
νως Δ τους σους δου λους α να παυ σον εν αυ
λαιοι σου και εν κο λποις Α βρα αμ ν Δ τους εξ Α

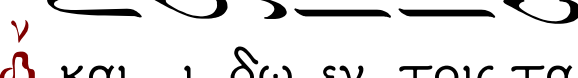
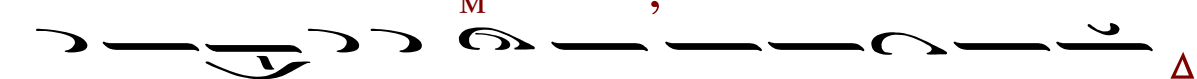
δαμ με χρι ση με ρον λα τρευ σαν τας σοι κα
θα ρως ^Δπα τε ε ρας και α δελ φους η μων
φι λους ο μου και συγ γε νεις ^να α παν
τα αν θρω πον τα του βι ου λει του ργη σαν
τα πι στως ^Δκαι προς σε με ε τα στα α αν τα ^ν
πο λυ ει δως και πο λυ τρο πως ο Θε ος
^Δκαι α ξι ω σον τυ χειν της ου ρα νι ου
βασι λει ει α ας σου ^ν

Δόξα... Ἦχος πλ. δ' ^N
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω

 και Α γι ω Πνευματι

Θρηνώ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὠραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος. Ὡ τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς, τοῦτο γέγονε μυστήριον; Πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; Ὅντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

^N
 Θρη νω ω και ο δυ ρομαι ^N
 οταν εν

 νο η σω τον θ να τον ^N
 και ι δω εν τοις τα

 φοις κει με εν ην την κατ ει κο να Θε ου ^N

 πλα σθει σαν η μιν ω ραι ο τη τα ^N
 α μορ φον

 α δο ξον μη ε ε χου σαν ει δος ^N
 ω του

Θαυμαστος ^Δτι το περι η μας ^Δτου το γε
γο νε ε μυστηριον ^Γπως πα ρε δο ο θη
μεν τη φθο ρα ^Νπως συ νε ζευ χθη μεν τω θα
να τω ^Γον τως Θε ου προ στα α ζει ως γε
γρα πται ^Δτου πα ρε χο ον τος τοις με τα
στασι τη να να απα αυ σιν ^Ν

ο κον ^π ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος ^Δ εκ
 λα αμ ψας Υι ος μο ο νο γε ε νης ο αυ τος
 εκ σου ου της α α α γνη η ης προ ο η ηλ θεν
 α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις ^π φυ σει
 Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρχων και φυ σει
 γε νο ο με ε νος α αν θρω ω ω προς δι
 ι η η η η μας ^π ουκ εις δυ α α δα α ^κ
 προ σω ω ω ω πων τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ
 εν δυ α α δι ι φυ υ σε ε ων α συ γ
 χυ υ τως γνω ω ω ρι ζο ο με ε ε ε νος
^π αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μνη πα

αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η
θ η η η η η ναι τα ας ψυ χα α ας η
η η η μ ω ω ω ω ω ν

Δ
✂

Ἄνευ Εἰσόδου: «Φῶς ἱλαρὸν...»

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἀντί τοῦ Προκειμένου τῆς ἡμέρας τό «Ἀλληλούϊα».

Ἦχος π̣δ̣ — Γα

Ἄλ λη λου ι α Ἄλ λη λου ι α

α αλληηλου ι ι α

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ἄλ λη λου ι α Ἄλ λη λου ι α

α αλληηλου ι ι α

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Γοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Γοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένους; οὐ

τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν
παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν
καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ,
ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς,
καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
πονηρῶν.

Εἰ τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰς τὸν Σπῆχον, Σπικηρά.
 Ὡχος πλ. β'. Μαρτυρικόν.
 Ὡχος λ. Δι

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, τοῖς Μάρτυσι
 γέγονεν ὄπλον ἀήττητον· ἔβλεπον γὰρ τὸν
 προκείμενον θάνατον, καὶ προβλέποντες τὴν
 μέλλουσαν ζωὴν, τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ
 ἐνεδυναμοῦντο, αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν
 ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Σταυ ρος σου Κυ ρι ε τοις Μαρ τυ σι
 γε γον εν ο ο ο πλον α ητ τη τον ε βλε
 πον γαρ τον προ κει με νον θα να τον και προ
 βλε πον τες την μελ λουσ αν ζω ην τη ελ
 πι δι τη εις σε ε νε δυ να μουν το αυ
 των ταις πα ρα κλη σε σιν ε λε η σον η μας
 Δι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις

αυ λι σθη σον ται Δ

Ετίμησας εἰκόνι σου, τὸ τῶν χειρῶν σου
Σῶτερ πλαστούργημα, ζωγραφήσας ἐν ὑλικῇ
μορφῇ, τῆς νοερᾶς οὐσίας τὸ ὁμοίωμα, ἧς καὶ
κοινωνόν με κατέστησας, θέμενος τῶν ἐπὶ γῆς
κατάρχειν με τῷ αὐτεξουσίῳ, Λόγε· διὸ Σῶτερ
τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς
Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δ Ε τι μη σας ει κο νι σου το των χει
ρων σου Σω ω ω τερ πλα στουρ γημα 6 ζω
γρα φη σας εν υ λι κη μορ φη της νο ε ρας
ου σι ας το ο μοι ω μα 6 ης και κοι νω νον με
κα τε στη σας γ θε με νος των ε πι γης κα
τα ρ χειν με τω αυ τε ζου σι ι ω Λο γε 6 δι
ο Σω τερ τους δου λους σου εν χω ω ρα ζων των

εν σκη ναις δι και αι ων α να παυ σο

ον

Μα κα ρι οι ους ε ζε λε ζω

και προ σε λα βου Κυ ρι ε

Ἴνα μοι τὸ ἀξίωμα τῆς τῶν λοιπῶν ζωῆς διακρίνηται, κῆπον ἐν τῇ Ἑδέμ, παντοίοις ὠραῖσμένον φυτοῖς ἐφύτευσας, λύπης καὶ μερίμνης ἐλεύθερον, μέτοχον θείας ζωῆς, ἰσάγγελον ἐπὶ γῆς μικτόν με τάξας· διὸ Σῶτερ τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Ἴ να μοι το α ξι ω μα της των λοι
πων ζω η η ης δι α κρι νη ται κη πον εν
τη Ε δεμ παν τοι οις ω ρα ι σμε νον φυ τοις ε
φυ τευ σας λυ πης και με ρι ι μνης ε λευ θε

Θεὶ εἰς γὰρ ἐξ αὐοῦ τοῦ τε καὶ ο
 ρα τῆς μεζωοῦ οὐκ οὐκ συμπηξαί φουσεως
 γῆθεν μου τοσῶμα διεπλάσας δεδω
 κας δέ μοι ψυχὴν τῇ θεῖᾳ σου καὶ ζωοποι
 ῶ ἐμπνεύσει δι' οὗ Σωτὴρ τοὺς δούλους
 σου ἐν χλωροῦ των ἐν σκηναῖς δι' καὶ αἰ
 ῶν ἀναπαύσων
 καὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των
 αἰωνων αμην

Πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, Χριστέ καὶ
 τῶν Μαρτύρων σου, Ἀποστόλων, Προφητῶν,
 Ἱεραρχῶν, Ὁσίων, καὶ Δικαίων, καὶ πάντων τῶν
 Ἁγίων, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου
 ἀνάπαυσον.

6. Πρε σβει αις της τε κου σης σε Χρι στε και
 τω ων μαρ τυ ρων σου 6. α πο στο ο ο λων
 προ φη των Ι ε ρα ρ χων ο σι ων και δι
 και ων 6. και παν των των α γι ι ων τους
 κοι μη θεν τας δου λους σου α να παυ σο ο
 ον

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου,
 Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
 οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτοίμασας
 κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
 ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Νεκρώσιμος Κανὼν τοῦ πλ. β' ἤχου·
 «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις...», ἄνευ τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ,
 μετὰ τῶν στίχων: εἰς τὸ α' τροπάριον ἐκάστης Ὠδῆς· «
 Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός,
 ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου», εἰς τὸ β'

τροπάριον· «**Λ**ί ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται», εἰς τὸ γ', **Δ**όξα καὶ εἰς τὸ δ', **Κ**αὶ
νῦν. Εἰς τὸ τέλος τῆς θ' Ὡδῆς ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «**Θ**εὸν
ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον...»,

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΝΥΧΙΔΟΣ.

Ὡδὴ Α'. Ὁ Εἰρμός. Βοῦ $\bar{x}$

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηγεκῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστε· οὓς ἐκ γῆς μετέστησας πιστούς, αἰωνίων ἀγαθῶν τυχεῖν ἀξίωσον.

Σπῆχος.

$\bar{x}$

 Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου

Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ

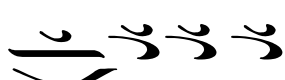

χας των δου λων σου

Εν ου ρα νι οις θα λαμοις δι η νε

κως οι γεν ναι οι μαρ τυ ρες δυ σω που σι

σε Χρι στε ους εκ γης με τε στη σας πι

στους αι ω ν ι ω ν α γ α θ ω ν τυ χ ει ν α

ξι ω σο ο ν

Στίχος. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

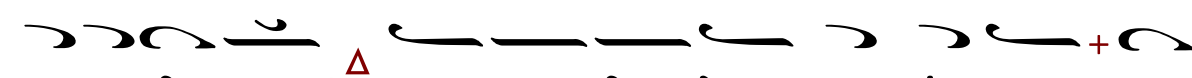
Κατακοσμήσας τὰ πάντα, ζῶον μικτόν,
μέσον με τὸν ἄνθρωπον, ταπεινότητος ὁμοῦ καὶ
μεγέθους ἔπλασας· διό, τὰς τῶν δούλων σου
ψυχάς, Σωτὴρ ἀνάπαυσον.

Στίχος.   Αἱ ψυ χ αι αυ των εν α γ α θ οις

αυ λι σ θ η σο ν τ αι

   Κα τα κο σ μη σ ας τα πα ν τα ζ ω ο ν μ ει

κ τον με σ ο ν με τον αν θ ρ ω π ο ν τα π ει νο

τη το ος ο μου και με γε θ ους ε π λα

σας δι ο τας των δου λων σου ψυ χ ας Σω

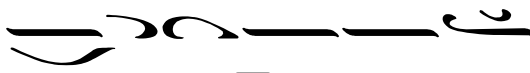
τηρ α να παυ σο ον

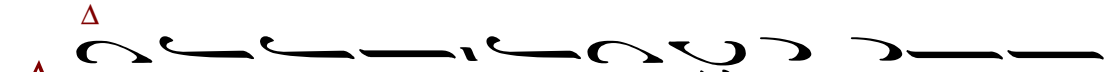

Δόξα Πατρι...

Τοῦ Παραδείσου πολίτην καὶ γεωργόν,
κατ' ἀρχάς με ἔταξας, παραβάντα δὲ τὴν σήν,
ἐντολὴν ἐξώρισας· διὸ τὰς τῶν δούλων σου
ψυχὰς Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Στίχος. **Δ**ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

 γι ω Πνευ μα τι

 Του πα α δει σου πο λι την και γε ωρ

 γον κατ αρ χας με ε τα ξας πα ρα βαν τα

 δε την σην εν το λην ε ζω ρι σας δι ο

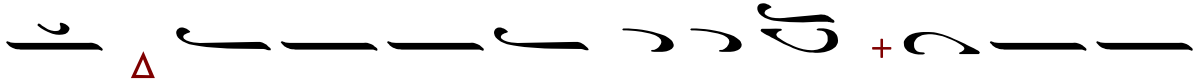
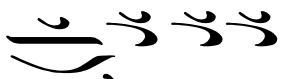
  τας των δου λων σου ψυ χας Σω τερ α να

 παυ σο ον

Καὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον.

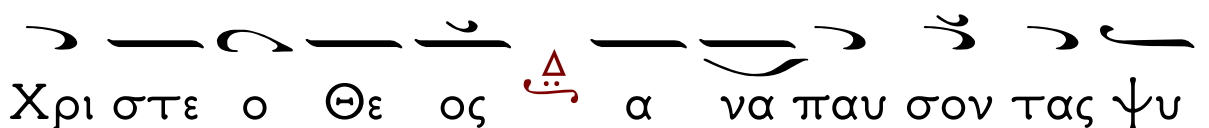
Ὁ ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Εὖαν τὸ πρίν, τὴν
 ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστροῦς
 σάρκα περιβάλλεται, δι' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν
 ἰσχὺν Ἀγνὴ διέλυσεν.

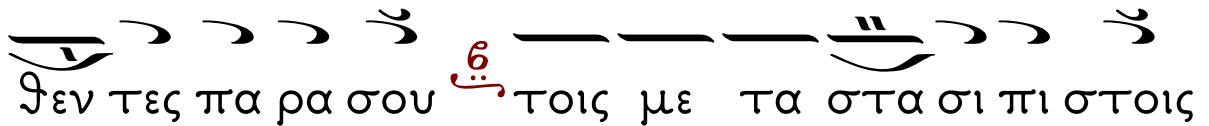
Σπῖχος. **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω νων α μην
 Ο εκ πλευ ρας δι α πλα σας Ευ αν το
 πριν την η μων προ μη το ρα εξ α χραν του
 σου γαστρος σαρκα πε ρι βαλ λε ται δι
 ης του θα να του την ι σχυν Α γνη δι
 ε λυ σε ε

Ῥδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Νομίμως ἤθλησαν οἱ σοί, Μάρτυρες Ζωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες παρὰ σοῦ, τοῖς μεταστᾶσι πιστοῖς, αἰωνίαν λύτρωσιν βραβεύουσι.

Στίχος. Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου
 Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ
 χας των δου λων σου

 Νο μι μως η θλη σαν οι σοι Μαρ τυ ρες
 ζω ο δο τα και στε φανω της νι ικης κο σμη
 θεν τες πα ρα σου τοις με τα στα σι πι στοις
 αι ω νι αν λυ τρω σιν βρα βευ ου σι ι

Στίχος. **Λ**ί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ
σημείοις, ἐμὲ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων
σεαυτὸν κενώσας ὡς συμπαθῆς καὶ ζητήσας
εὗρες καὶ διέσωσας.

Στίχος. **Λ**ί ψυ χαι αυ των εν α γα θοις
αυ λι σθη σο νται

Παι δευ σας προ τε ρον πολ λοις τε ρα σι
και ση μει οις ε με τον πλα νη θεν τα επ ε
σχα των σε αυ τον κε νω σας ως συμ πα θης
και ζη τη σας ευ ρες και δι ε σω σα
ας

Δόξα Πατρί...

Ῥεόντων ἄστατον φθοράν, τοὺς πρὸς σέ
διαβάντας, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, κατοικεῖν
χαρμονικῶς, ἀξίωσον ἀγαθέ, δικαιώσας πίστει
τε καὶ χάριτι.

Σπῆχος. Δόξα Πατρι καὶ Υἱὼ καὶ Α

Υἱὼ Πνευματι

Ῥεόντων ἀστατον φθοραν τοὺς πρὸς σε
 διαβάντας ἐν σκηναῖς αἰωνίοις κατοικεῖν
 χαρμονικῶς ἀξίωσον ἀγαθέ
 δικαιώσας πίστει τε καὶ χάριτι

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, πάναγνε
Θεομῆτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν
ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν γαστρί, τοῦ θανάτου

λύσαντα τὴν δύναμιν.

Σπῆχος. ^χ₆ — — — — — + — — — — —
 και νυν και α ει και εις τους
 — — — — — + — — — — — ₆ ^Δ
 αι ω νας των αι ω νων α μην
^Δ ₆ Ουκ εστιν α μεμ πτος ως συ πα να γνε
 — — — — — + — — — — — ₆ ^Δ
 Θε ο μη τορ μο νη γαρ εξ αι ω νος τον Θε
 — — — — — ₆ — — — — — ^Δ
 ον τον α λη θη συ νε λα βες εν γαστρι
 — — — — — ^Δ — — — — — ₆ ^Δ
 του θα να του λυ σαν τα την δυ να μι
₆
 ιν ₆

Ὡδὴ δ'.

Χριστός μου δύναμις.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Γοφίας μείζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς περὶ τὰ δῶρα πολυτελοῦς, Δέσποτα χρηστότητος, τὰς τῶν Μαρτύρων χορείας, τοῖς Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.

Στίχος.

ᾠδὴ δ'.

Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου
Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ
χας των δου λων σου

Γο φι α μει ζο νος δει κνυ ων Κυ ρι ος
της πε ρι τα δω ρα πο λυ τε λους Δε
σπο τα χρη στο τη τος τας των Μαρ τυ ρων
χο ρει ας τοις Αγ γε λοις συ νη ρι θμη

Ὑμνοῦντας πρόσδεξαι, τὸ θεῖον κράτος σου, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, τέκνα φωτός, τούτους ἐργαζόμενος, τῆς ἁμαρτίας τὴν ἀχλύν, ἐκκαθαίρων πολυέλεε.

Δοξα Πατρι και Υιω και Α
γιω Πνευματι
Ὑμνουντας προσδεξαι το θειον κρα
τος σου ους εκ γης προσε λαβου τεκνα φω
τος του τους εργαζομενος της αμαρ
τίας την αχλην εκκαθαιρων πολυ
ελεε

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Δοχεῖον ἄχραντον, ναὸν πανάμωμον, κιβωτὸν παναγίαν, παρθενικόν, τόπον ἁγιάσματος, σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

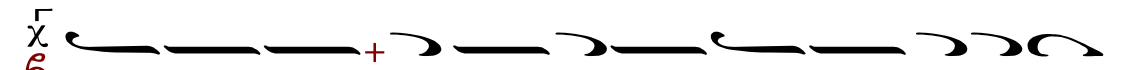
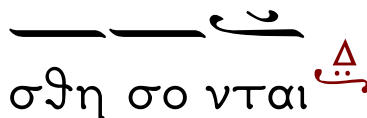
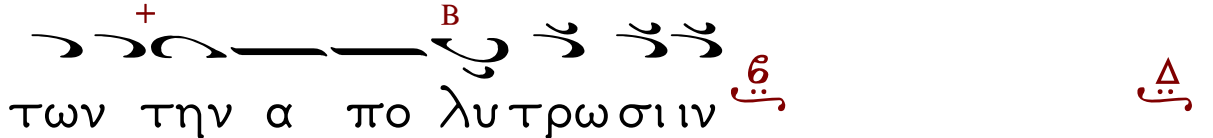
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
Δο χει ον αχραντον να ον πα να μω
μον κι βω τον πα να γι αν πα ρ θ ε ν ι κον
το πον α γι α σματος σε καλ λο ν ην του
Ι α κω β ο Δε σπο της ε ξε λε ξ α το
ο

Ὡς ἔ.

Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου.

Ὡς ὁλοκάρπωσις ἱερά, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς
ἀνθρωπίνης οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ
δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν
σωτηρίαν, ἀεὶ βραβεύουσι.

 Ἀι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι
 σθη σο νται
 της ου ρα νι ου δι α γω γης της δι
 α νο μης των χα ρι σμα των α ξι ω σον Δε
 σπο τα τους προ κοι μη θεν τας πιστους ι
 κε τα ας σου πα ρε χων των πται σμα α
 των την α πο λυ τρω σιν

Δόξα Πατρί...

Ὁ μόνος φύσει ζωοποιός, τὸ τῆς
 ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τοὺς
 τελειωθέντας τῆς βασιλείας τῆς σῆς, ἀξίωσον
 οἰκτίρμον, μόνε ἀθάνατε.

 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
 γι ω Πνευ μα τι

^B
^Δ **Ο** μ ο ν ο ς φ υ σ ε ι ζ ω ο π ο ι ο ς ^Δ τ ο τ η ς
α γ α θ ο τ η τ ο ς ο ν τ ω ς α ν ε ξ ι χ ν ι α
σ τ ο ν π ε ε λ α γ ο ς ⁶ τ ο υ ς τ ε λ ε ι ω θ ε ν τ α ς τ η ς
Β α σ ι λ ε ι α ς τ η ς σ η ς ^Δ α ξ ι ω σ ο ν ο ι
κ τ ι ι ρ μ ω ν μ ο ν ε α θ α α ν α τ ε ⁶ ^Δ

Καὶ νῦν...**Θ**εοτοκίον.

Ἰσχὺς καὶ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ, Δέσποινα τοῦ
κόσμου γεννηθείς, καὶ σωτηρία ἐγένετο τοῖς
ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου πυλῶν,
ῥυόμενος τοὺς πίστει σε μακαρίζοντας.

^Δ **Κ** α ι ν υ ν κ α ι α ε ι κ α ι ε ι ς τ ο υ ς α ι ω ν α ς
+ τ ω ν α ι ω ν ω ν α μ η ν ^Δ

^B
^Δ **Ἰ** σ χ υ ς κ α ι υ μ ν η σ ι ς ο ε κ σ ο υ ^Δ Δ ε

σποινα του κοσμου γεν νη θεις ^Δ και σω τη
ρι α ε γε νε το ^Δ τοις α πολ λυ με νοις εκ
των του Α δου πυ λων ⁶ ρυ ο με νος τους
πι ι στει σε μα κα ρι ζον τας ⁶

Ἦδ' ἑ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σταυρῷ προσηλούμενος, τῶν Μαρτύρων τοὺς χορούς, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, μιμουμένους τὸ πάθος σου Ἀγαθέ· διό σου δεόμεθα, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας διανάπαυσον.

Στίχος. ^χ₆ — — — — — — — — — —
 Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου
 — — — — — — — — — —
 Χρι στε ο Θε ος ^Δ α να παυ σον τας ψυ
 — — — — — — — — — —
 χας των δου λων σου ^Δ

^Δ **Σταυρω** προ ση λου με νος των Μαρ
 — — — — — — — — — —
 τυ ρων τους χο ρους ⁶ προς ε αυ τον συ νη γα
 — — — — — — — — — —
 γες ^Δ μι μου με νους το πα θος σου Α γα θε
 — — — — — — — — — —
^Δ δι ο σου δε ο με θα ^Δ τους προς σε με

τα σταντας δι α να παυ σο ον

6.

Στίχος. Λί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Ἀφράστῳ τῇ δόξῃ σου, ὅταν ἔλθῃς φοβερός,
κρίναι τὸν κόσμον ἅπαντα, ἐν νεφέλαις
εὐδόκησον λυτρωτά, φαιδρῶς ὑπαντῆσαί σοι,
οὓς ἐκ γῆς προσελάβου πιστοὺς δούλους σου.

6. Ἀι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι

σθη σο νται

6. Ἀ φρα στῳ τη δο ξη σου ο ταν ελ

θης φο βε ρος 6. κρι ναι τον κο σμον α παν τα

εν νε φε λαις ευ δο κη σον Λυ τρω τα

φαι δρως υ παν τη σαι σοι 6. ους εκ γης προ σε

λα βου πι στους δου λους σου 6.

6.

Δόξα Πατρι...

Πηγὴ ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρείᾳ θεϊκῇ,
πεπεδημένους Δέσποτα, ὁ ἐξάγων, τοὺς δούλους
σου τοὺς πρὸς σὲ πιστῶς ἐκδημήσαντας, ἐν
τρυφῇ Παραδείσου κατασκήνωσον.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι

Πη γη ζω η ης πε φυ κας εν αν δρει α
θε ι κη πε πε δη με νους Δε σπο τα ο
ε ξα γων τους δου λους σου τους προς σε
πι στως εκ δη μη σα ντας εν τρυ φη πα ρα
δει σου κα τα σκη νω σο ον

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, παραβάντες τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντολὴν τὴν ἔνθεον· διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς οὐρανόν, ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου ἐκτινάξαντες.

Καὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰῶνων ἀμην
 Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν παραβάν
 τες τοῦ Θεοῦ τὴν ἐντολὴν τὴν ἐνθεον
 διὰ σου δε Παρθένε πρὸς οὐρανόν
 ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν τὴν φθορὰν τοῦ θά
 νατου ἐκτινάξαντες

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Λυτρωθέντες τῷ σῷ αἵματι οἱ Μάρτυρες,
τῆς πρώτης παραβάσεως, ῥαντισθέντες δὲ τῷ
ιδίῳ αἵματι, τὴν σὴν σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγὴν·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχος. ^χ₆ — — — — —
Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου

— — — — —
Χρι στε ο Θε ος ^Δ α να παυ σον τας ψυ
— — — — —
χας των δου λων σου ^Δ

^Δ — — — — —
Λυ τρω θεν τες τω σω αι μα τι οι Μαρ τυ
— — — — —
ρες ^Δ της πρω της πα ρα βα σε ως ⁶ ραν τι σθεν
— — — — — + — — — — — + — — — — —
τες δε τω ι δι ω αι μα τι την σην σα
— — — — —
φως ει κο νι ζου σι σφα γην ^Δ ευ λο γη τος ει ο
— — — — —
Θε ος ο των πα τε ε ρων ημων ⁶

Στίχος. Λί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Θρασυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας,

Λόγε ζωαρχικώτατε· τοὺς ἐν πίστει δὲ
κοιμηθέντας, πρόσδεξαι τανῦν, ὑμνοῦντας καὶ
λέγοντας Χριστέ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ἄι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι
σθη σο νται

Θρα συ νο με νον τον θα να τον ε νε
κρω σας Λο γε ζω αρ χι κω τα τε τους
εν πι στει δε κοι μη θεν τας προσ δε ξαι τα
νυν υ μνουν τας και ψαλ λον τας Χρι στε ευ
λο γη τος ει ο Θε ος ο των πα τε ε ρων
η μων

Δόξα Πατρί...

Ὁ ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φυσήματι,
θείῳ θεαρχικώτατε, τοὺς μεταστάντας
βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς, ἀξίωσον ψάλλειν
σοι Σωτήρ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Δοξα Πατρι καὶ Υἱὼ καὶ Ἀ
γίῳ Πνεύματι

Ὁ ψυχώσας μετὸν ἄνθρωπον φυση
ματι θείῳ θεαρχικώτατε τοὺς με
ταστάντας Βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς
ἀξίωσον ψάλλειν σοι Χριστέ εὐλο
γητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡ
μῶν

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα πάσης κτίσεως πανάμωμε,

γέγονας, συλλαβοῦσα Θεόν, τὸν συντρίψαντα
τοῦ θανάτου πύλας, καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα·
ὄθεν σε Ἀγνή, ὑμνολογοῦμεν οἱ πιστοί, ὡς
Θεομήτορα.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
Υ περ τε ρα πα σης κτι σε ως πα να μω
με γε γο νας συλ λα βου ου σα Θε ον τον
συν τρι ψαν τα του θα να του πυ υ λας
και μο χλου ους συν θλα σαν τα ο θεν σε
Α γνη υ μνο λο γου μεν οι πι στοι ως Θε
ο μη η το ρα α

ᾠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσις.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν

δούλων σου.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδειξάμενοι τῷ
τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες
Χριστοῦ ἀθλοφόροι, Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχος.

6.

Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου
Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ
χας των δου λων σου

6.

Στα θε ρως τους α γω νας ε πι δει ξα
με νοι τω της νι κης στε φα νω κα τα κο
σμη θη τε Μαρ τυ ρες Χρι στου α θλο φο ροι
κραυ γα ζον τες σε υ πε ρυ ψου μεν εις
παν τας τους αι ω νας

Στίχος.

Λ

ι ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Ἰερῶς τοὺς τὸν βίον ἀπολιπόντας πιστοὺς,
καὶ πρὸς σὲ τὸν Δεσπότην μεταχωρήσαντας,
δέξαι προσηγῶς, ἀναπαύων ὡς εὖσπλαγχνος, σὲ
ὑπερυψοῦντας, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

^χ
⁶ **Δ**₁ ψυ χαι αυτων εν α γα θοις αυ λι
 σθη σο νται ^Δ

Ἐρως τοὺς τὸν βίον ἀπολί-
 ποντάς πιστοὺς καὶ πρὸς σέ τον Δεσποτήν
 μετὰ χωρήσαντάς δεξαίπροσηνώς ἀ-
 ναπαύων ὡς εὐσπλαγχνός σε ὑπερυ-
 ψούντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

Δόξα Πατρὶ...

Νῦν ἐν γῇ τῶν πραέων πάντας αὐλίζεσθαι,
τοὺς προκεκοιμημένους Σῶτερ, εὐδόκησον,
πίστει τῇ εἰς σὲ δικαιώσας καὶ χάριτι, σὲ
ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δοξα Πατρι και Υιω και Α
 γιω Πνευματι
 Nun εν γη των πραεων παντας αυλι
 ζεσθαι τους προκειμενους Σωτερ
 ευδοκησον πιστει τη εις σε δι και
 ωσας και χαριτι σε υπερυψουντας
 εις παντας αιωνας

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Μακαρίζομεν πάντες σε παμμακάριστε, τὴν
 τὸν Λόγον τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι'
 ἡμᾶς γεγονότα γεννήσασαν, ὃν ὑπερυψοῦμεν,
 εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Και νυν και αι και εις τους αιωνας
 των αιωνων αμην

^ΔΜα κα ρι ζο μεν παν τες σε Παμ μα κα
 ρι στε ⁶την τον Λο γον τον ον τως ον τα μα κα
 ριον ^Δσαρκα δι η μας γε γο νο τα γεννη
 σα σαν ^Δον υ πε ρυ ψου μεν εις παν τας
 τους αι ω νας ⁶

Ὡδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐλπίς Μαρτύρων χοροὺς ἐνεύρωσε καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ σαλευομένην ὄντως ἀνάπαυσιν, ἧς τοὺς μεταστάντας ἀγαθὲ τυχεῖν ἀξίωσον.

Στίχος. ⁶
^ΔΠρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου
 Χρι στε ο Θε ος ^Δα να παυ σον τας ψυ

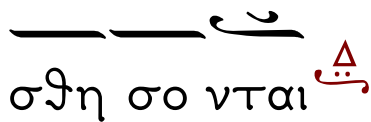
— — — — —
 χας των δου λων σου ^Δ

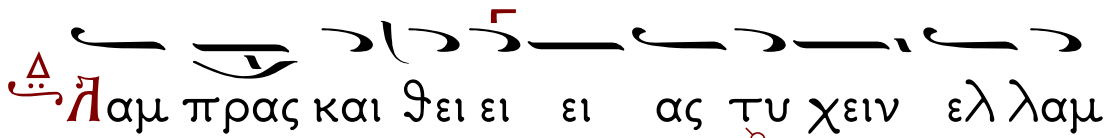
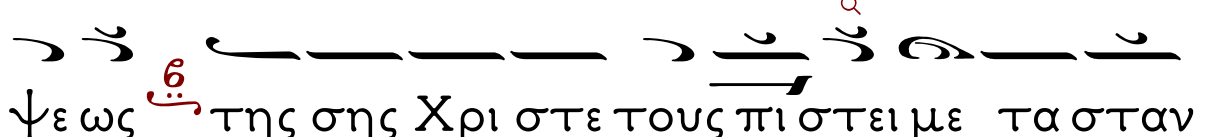
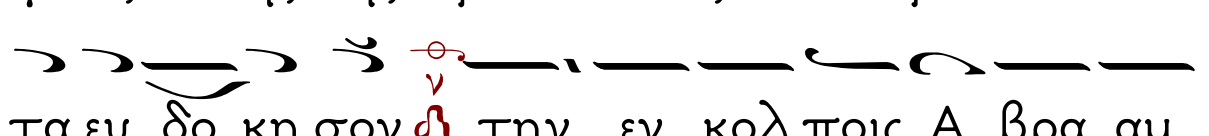
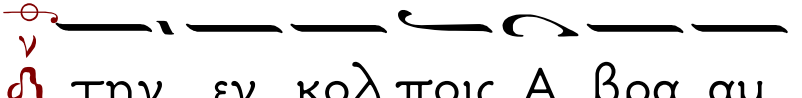
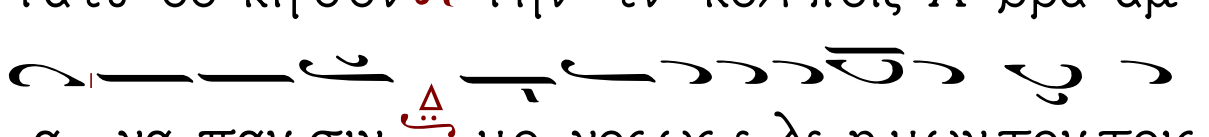
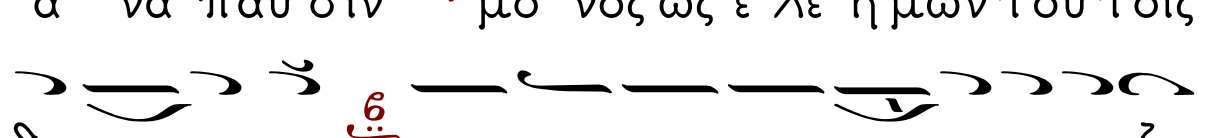
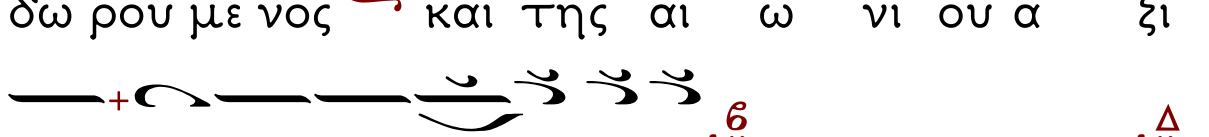
^Δ ⁶ Ελ πεις Μαρ τυ υ υ ρων χο ρους ε νευ
 ρω σε ⁶ και προς την σην α γά πην δι α πυ
 ρως + ρω σε ⁶ των μελ λον των του τοις
 προ τυ πω σα σα ^Δ την μη σα λευ ο με νην
 ον τως α να παυ σιν ⁶ ης τους με τα σταν τας
 Α γα θε πιστους α ζι ω σο ον ⁶

Στίχος. ^Δ ΐ ψυ χαὶ αὐ τῶν ἐν ἀγαθοῖς
 αὐ λισθή σονται.

^Δ Λαμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς
 σῆς Χριστέ τοὺς πίστει μεταστάντας εὐδόκησον,
 τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς
 ἐλεήμων, τούτοις δωρούμενος, καὶ τῆς αἰωνίου
 ἀξιῶν μακαριότητος.

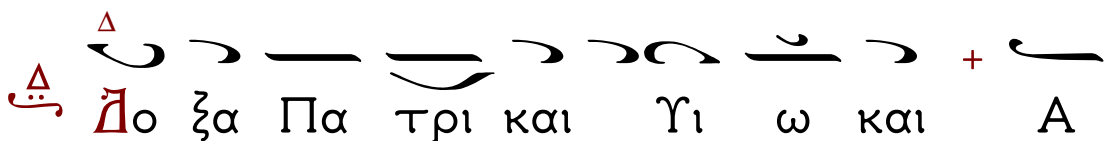
^χ
⁶ ^Δ ἡ ψυ χαὶ αυ των εν α γα θοις αυ λι

σθη σο νται

 Λαμ πρας και θει ει ει ας τυ χειν ελ λαμ
 ψε ως της σης Χρι στε τους πι στει με τα σταν
 τα ευ δο κη σον την εν κολ ποις Α βρα αμ
 α να παυ σιν μο νος ως ε λε η μων του τοις
 δω ρου με νος και της αι ω νι ου α ξι
 ων μα κα ρι ο τη τοος

Δόξα Πατρι...

Ο ὢν τῇ φύσει χρηστὸς καὶ εὐσπλαγχνος,
 καὶ θελητῆς ἐλέους εὐσπλαγχνίας ἢ ἄβυσσος,
 οὓς ἐκ τόπου τούτου τῆς κολάσεως, καὶ σκιᾶς
 τοῦ θανάτου Σῶτερ μετέστησας, ἔνθα
 καταλάμπει σου τὸ φῶς, τούτους κατάταξον.

 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι Δ
Δ 0 ων τη φυ υ υ σει χρη στος και ευ
 σπλαγ χνος 6 και θε λη της ε λε ους ευ
 σπλαγ χνι ας η α βυσ σος γ ους εκ το που
 του του της κο λα σε ως Δ και σκι ας του
 θα να του Σω τερ με τε στη σας 6 εν θα κα
 τα λαμ πει σου το φως του τους κα τα τα ζο
 ον 6 Δ

Καὶ νῦν...**Θ**εοτοκίον.

Σκηνην ἁγίαν Ἀγνή γινώσκομεν, καὶ
 κιβωτὸν καὶ πλάκα σε τοῦ νόμου τῆς χάριτος·
 διὰ σοῦ γὰρ ἄφεις δεδώρηται, τοῖς
 δεδικαιωμένοις διὰ τοῦ αἵματος, τοῦ
 σωματωθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστροῦς πανάμωμε.

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην
 κληνην α γι ι ι αν Α γνη γι νω σκο
 μεν και Κι βω τον και πλα κα σε του νο μου
 της χα ρι τος δι α σου γαρ α φε σις δε
 δω ρη ται τοις δε δι και ω με ε νοις δι
 α του αι μα τος του σω μα τω θ εν τος
 εκ της σης γαστρος Πα να μω με ε

Εἶτα ψάλλεται

ὁ Εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
 τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ
 δὲ Πάναγνε, ὥράθη βροτοῖς, Λόγος
 σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς

οὐρανίαις στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

^Δ
^Δ ^Θ ⁵ ^B
 Θε ον αν θρω ω ω ποις ι δειν α δυ να
^{ΝΟ}
 τον ⁶ ον ου τολ μα Αγ γε λων α τε νι σαι τα
^Δ ^M
 ταγ μα τα ^γ δι α σου δε Πα να γνε ω ρα
^Δ
 θη βρο τοις ^Δ Λο γος σε σα ρκω με νος ον με
^B
 γα λυ νον τες ^Δ συν ταις ου ρα νι αις στρα τι
⁺ ^Δ ^Δ
 αις σε μα κα ρι ζο με ε εν ^Δ

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχον λ̣α̣ — Γα̣

Ἦχον λ̣α̣ — Γα̣
Ὁ βαθεῖ σοφίας φιλιαν θρωπῶς παν
ταοικο νομῶν ^Δ και το συμφερον πασιν απο
νεμων μονεδημιουρ γε ^Δ α να παυσον Κυρι
ετας ψυχας τωων δουλωων σου ^Γ εν
σοι γαρτην ελπιδα α νεθεν το ^Δ τω
ποιητη και πλαστη και Θεεω η ημων ^Γ

Ἄ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι
 Εν σοι γαρ την ελ πι δα α νε θεν
 το τω ποι η τη και πλα στη και Θε ε ω η
 η μων
 Και νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην
 Ε και τει χος και λι με να ε χο μεν
 και πρε σβιν ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες
 Θε ον Θε ο το κε ανυμ φευ τε των πι
 στων η σω τη ρι α α α α

Ἡ Ἐκτενής καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Ὅτι ἐλεήμων...»,
ψάλλονται τὰ Τροπάρια·
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων,
τὰς ψυχὰς τῶν δούλου σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον,
φυλάττων αὐτὰς εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν
παρὰ σοί, φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου
πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται,
ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου,
ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην,
καὶ τὰς ὀδύνas λύσας τῶν πεπεδημένων,
αὐτὸς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου,
Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ
Θεὸν ἀφράστως κυήσασα, πρέσβευε ὑπὲρ τοῦ
ἐλεηθῆναι καὶ συγχωρηθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου.

καὶ ἄρχεται τὸ
μνημόσυνον τῶν Κεκοιμημένων ὡς ἐξῆς:

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. γ' (χῦμα)

Ὁ Ἱερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, **[καὶ τῶν δούλων σου...]** καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. γ' (χῦμα)

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅπως, Κύριος ὁ Θεός, τάξη τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. ἅπαξ

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεός τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, Αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν καὶ ὧν τὰ ὀνόματα ἐμνημονεύσαμεν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σύ γάρ μόνος ἐκτός ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. **ἅπαξ**

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σύ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, καὶ ὧν τὰ ὀνόματα ἐμνημονεύσαμεν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἀἰωνία σας ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοί ἡμῶν. (γ')

Ὁ Χορός: Ἀἰωνία ἡ μνήμη. ἐκ τρίτου

Ὁ Ἱερεὺς: Γοφία!

Ὁ Χορός: Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ ὧν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Γτερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν

Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς: Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ
ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε
ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ὁ** καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων τὴν
ἐξουσίαν ἔχων ὡς ἀθάνατος Βασιλεύς, καὶ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου ἁγίας
αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ
θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
Προπατόρων Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, τοῦ
ὁσίου καὶ δικαίου φίλου αὐτοῦ Λαζάρου τοῦ
τετραημέρου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τὰς ψυχὰς
τῶν ἐξ ἡμῶν μεταστάντων δούλων σου ἐν
σκηναῖς δικαίων τάξαι, ἐν κόλποις Ἀβραάμ
ἀναπαύσαι, καὶ μετὰ δικαίων συναριθμήσαι,
ἡμᾶς δέ ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ πατρός Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.